

hans Udtalelser have givet mig Anledning til at bede om Ordet for disse korte Bemærkninger.

Ordføreren (Berg): Til det ærede Medlem for Skanderborg Amts 2den Valgkreds (N. Jensen), der optræder som Ordfører for Mindretallet, skal jeg bemærke, at, naar han begynde med at udtale: Vi pleie ikke her at gaa ind paa stykkevisse Reforme, vil jeg sige, at hvis det er en stykkevis Reform, her foreligger, saa har det ærede Medlem været med til det flere Gange. Det ærede Medlem har været med til det, da han var med at stemme for Lovene af 11te Februar 1876, 20de November 1876 og 2den November 1877 om Udvidelse af Søofficersskolen. Hvorfor var det ærede Medlem med til det, og til at udvide Lovens Bestemmelser med 10 Elever i ældste Klasse? Svilke farlige Grunde var der for det ærede Medlem til at gaa med til disse stykkevisse Reforme? Det stod endog saa i Motiverne, at man vilde gaa videre med Antallet af Officererne, end man strengt taget behøvede. Jeg har her klart godtgjort det ærede Medlem, at det er kun et lille Bidrag til at hæve en Stavant, men ingenlunde blot tilnærmelsesvis henimod det, det ærede Medlem selv har indstillet og stemt for for 2 Aar siden. Hvis vi nu gaa ind paa, at disse 10 Drengene optages i Underofficersskolen, saa figer det ærede Medlem, at saa er der ingen Grundse, og ved samme Leilighed anfører han saa Spørgsmaalene om Garnisonsforholdene, Leirvælfserne og deslige. Jeg har ikke en saa levende Fantasi, at jeg er i Stand til at bedømme, hvorledes Garnisonsforholdene og Leirvælfserne og deslige, der høre ind under en anden Lov, staa i nogenomhelst Forbindelse med dette Forslag om 10 Drengenes Optagelse paa Underofficersskolen. Nu siger det ærede Medlem: Vi kunne jo vedtage Loven om Officerskorpset. Ja, det kunne vi gjøre, men det vedkommer ikke nærværende Sag. Det ærede Medlem vil indrømme, at, dersom vi skulle fastholde vort Forslag til Lov om Søværnets Ordning, da naae vi ved det omtrent 100 Underofficerer flere, og dersom vi skulde følge Regjeringen, cirka 120 flere, end vi vilde naae efter det her foreliggende Forslag. Det ærede Medlem vil se, at der altsaa er nok at slaa af paa. Der er tilstrækkelig Afstand imellem dette Forslag og Regjeringens, ja endog saa imellem det og Folkethingets Affattelse af Forslaget angaaende Søværnets Ordning. — Der er et Punkt af, hvad det ærede Medlem frem-

førte, som staaer nøie i Forbindelse med Forhandlingerne om dette Forslag, og det er hans Overveielse af § 22 i Loven om Søværnets Ordning. Det er en Selvsølge, at man har overveiet denne Paragrafs Bestemmelser og ogsaa det Punktum deraf, som det ærede Medlem anførte. Det ærede Medlem anførte nemlig, at der var en anden Maade, hvorpaa Regjeringen kunde hjælpe sig og altsaa skaffe sig flere tjenstgjørende Underofficerer, end den nu ellers vilde kunne faae ved at bruge Underofficersskolens ældste Afdeling, og dette svarer jo til Mindretallets Udtryk, at Regjeringen ad anden Veie kunde hjælpe sig. Altsaa, Regjeringen har en anden Maade at søge de vakante Pladser dækkede paa end den, hvorpaa de søges dækkede ved denne Lov. Den Passus i Loven, som det ærede Medlem oplæste, lyder saaledes: „Dog skulle ogsaa Skibscheferne for et Orlogstogt, indenfor de Grændser, som bestemmes af Ministeren, kunne udnævne Menige til Underofficerer af anden Klasse. Disse saa vel som Skipperne, der have gjort 1 Orlogstogt, og Styrmand, der have gjort 2 Orlogstogter, kunne ikke udsendes uden som Befalingsmænd“. Udvalget har overveiet det Spørgsmaal, om det ikke var sandsynligt, at Ministeren der havde en Bemyndigelse til at kunne udnævne Menige til Underofficerer af 2den Klasse, optage dem i Korpset og derved udfylde de vakante Pladser, der nu haves i Korpset af Underofficerer af anden Klasse, altsaa, om man ikke kunde gaa den Veie, som det ærede Medlem har antydet. Man har undersøgt de Forhandlinger, der derom førtes ved Behandlingen af Lovforslaget om Søværnets Ordning i 1867—68, og man er kommen — jeg tror aldeles enstemmig i Udvalget, og derfor forbausede det ærede Medlems Indvending mig — til den Opfattelse, at Ministeren vel kan have Ret til at udnævne saadanne saakaldte Underofficerer af 2den Klasse, men kun for det paagjældende Togt, ikke for at bruge dem til fortsat Tjeneste, altsaa ikke for at udfylde de vakante Numre i den tjenstgjørende Klasse i Underofficerskorpset. Der har dengang i 1867—68 endog saa været et Forslag fremme om dette Spørgsmaal, at man vilde have, at disse vidnære Underofficerer af 2den Klasse, som omtales paa et andet Sted i Loven, skulde kunne udnævnes, ikke blot af Eleverne i Underofficersskolen, men ogsaa af Menige, men dette Forslag faldt dengang med et stort Flertal under Behandlingen af Loven, og man er derfor i Udvalget gaaet ud